

Kurt Hansen (VS):

Fru Kristine Heltberg spurgte heroppefra for lidt siden, om man nu kunne tage et sådant forslag alvorligt. Hun stillede sig tvivlende over for det, og jeg forstår godt, at hun med den argumentation, hun lagde frem omkring det, gjorde det. Men jeg mener ikke, det er så enkelt og ligetil. Vi er kommet i en situation, hvor vi må erkende, at vi må tage fremskridtspartiet og de reaktionære strømninger, som fremskridtspartiet står for, alvorligt. Nu har det igennem hele den alt for lange tid, det har eksisteret, ført en massiv hetz imod de offentligt ansatte simpelt hen fra første dag, dette parti blev startet. De skal ud at arbejde, ud på det private arbejdsmarked, bliver der sagt. Hvad er det, de skal ud og lave? Er det en hel række nye folkevogne, der nu skal produceres, så vi kan få sådan én alle sammen? Eller hvad er det, de folk skal ud at lave? Jeg synes, det er nogle toner, der godt kan gå lidt i den retning, vi hører fra fremskridtspartiet.

Så var hr. Voigt inde på, at man stjal fra de fattige og gav til de rige. Ja men så vil jeg godt spørge hr. Voigt: hvor meget er det egentlig, portøren tjener, hvor meget er det egentlig, sygeplejersken tjener, hvor meget er det egentlig, kontorassistenten tjener? Er det disse folk, der er de rige? Det synes jeg vi må have en klar tilkendegivelse af fra fremskridtspartiet. Det er jo det rene galimatias. Hr. Voigt kan jo ikke engang tro på det selv; for mig at se skrigger det til himlen.

Der er da nævnt nogle kategorier i dette forslag: højtuddannede universitetsøkonomer osv., for hvis indtægtsmuligheder jeg bestemt ikke havde noget imod at man lavede en øvre grænse, eller en massiv brandbeskatning, når deres indtægter kom op over en vis størrelse. Men at gøre det på denne måde er jo helt forrykt, og det er netop et anslag, som faktisk ikke tjener nogen ret meget.

Hr. Otto Mørch beskrev, hvad det reelt ville betyde for f. eks. en sygeplejerske og en kontorassistent, og det synes jeg var en ganske udmærket konkret fremstilling af de følger, som en gennemførelse af dette beslutningsforslag måtte få. Jeg kan også sige til den socialdemokratiske ordfører, at det måske var en idé at prøve at tage punktet i dette principprogram, som blev omtalt, på bordet, for vi vil da meget gerne være med til at diskutere det, som vi fik at vide var socialdemokratiets målsætning, nemlig en ensartet samfundspension.

Som sagt kan vi under ingen omstændigheder medvirke til gennemførelsen af dette forslag, men lad mig til allersidst blot lige kommentere en udtalelse fra fru Ritta Ahm. Jeg er ikke klar over, om det var noget, hun faktisk mente, eller om det var en fortalelse, dette, at man under ingen omstændigheder ville være med til at gribe ind i de kommende overenskomstforhandlinger, som der blev sagt. Det samme parti var faktisk med til at nedstemme en dagsorden fra de tre socialistiske partier, som indeholdt det samme, i en debat, vi havde herinde for ikke så lang tid siden. Jeg ved ikke, om man kan tage det for pålydende, eller om det var en fortalelse. Jeg synes, det ville være interessant at få det at vide.

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Andersen) (Rosk. a.) (FP):

Jeg kan desværre ikke sige, at jeg har så forfærdelig meget at takke for. Det plejer vi jo ikke at have, det er som regel ikke den store velvilje, der vises os, når vi kommer med et forslag. Jeg vil da også lige helt klart sige, at vi bestemt ikke har opgivet at få de tanker, som ligger i dette forslag, igennem. Vi vil også forsøge under udvalgsarbejdet at skabe yderligere dokumentation til belysning af den kraftige bette, der er for vores forslag, og sidst, men ikke mindst: vi vil arbejde for, at der i befolkningen kommer en opinion, som vil gøre det nødvendigt også for dette ting at forstå, at der skal ændrede tilstande til.

Hvis man ser på, hvad de enkelte ordførere sagde, må man sige, at det næsten var den sædvanlige hetz; der var meget, meget få saglige argumenter.

Hr. Otto Mørch sagde, at fremskridtspartiet sår misundelse, fremskridtspartiet begår tyveri af vel erhvervede rettigheder osv. Ja men det gør man jo selv, man bryder også ind i overenskomster igennem augustforliget ved fastsættelse af maksimumsforhøjelser igennem denne her 2 pct.s lønforhøjelse. Man bryder også de forudsætninger, hvorunder overenskomster er indgået, når man ustandselig sætter skatter og afgifter i vejret. Man bryder også fiskernes vel erhvervede rettigheder, når man forbyder dem at fiske. Derfor kan jeg overhovedet ikke se, at man kan anvende sådanne argumenter.

Fru Elsebeth Kock-Petersen sagde, at ikke alle offentligt ansatte har en særlig pensionsordning. Nej, det ved vi godt, men det, dette forslag sigter til, er at tage den særlige pensi-